

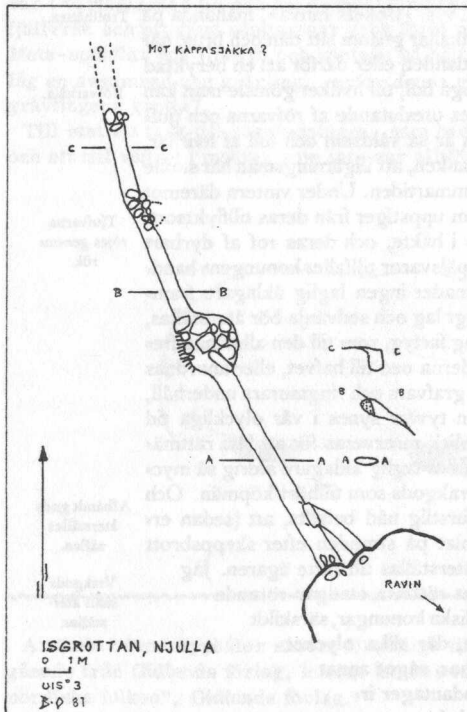
MED DOMKRAFT I FJÄLLEN!!!!

Claes Lagerström

Det är ett tungt arbete att släpa på en domkraft i fjällen, men som tur är blir det ingen längre sträcka BARA de 200-300 m som skiljer mellan järnvägen och isgrottan.

Detta kanske tarvar en förklaring ISGROTTAN ligger på den nordliga bergväggen av NJULLA mellan ABISKO och BJÖRKLIDEN. År 1978 var undertecknad på fjällmöte i BJÖRKLIDEN och givetvis måste alla grottor beses i närheten, även då ISGROTTAN men det blev både en negativ och positiv upplevelse. Det positiva var att när man väl hasat sig in på den isiga sörja som golvet bestod av, och trängt sig så långt in som det bara gick, vridit sin kropp i de mest underliga läge, så upptäckte jag att gången fortsatte bakom ett bastant stenblock som låg i vägen. Min ljusstråle uppfångade många meter fortsatt gång, det negativa var att hur få bort ett enormt block som minst måste väga 2 ton ?? Jo kanske med en domkraft, men vem har en domkraft med sig i ryggsäcken? Så det fick bli en eggande dröm, någon gång skulle jag väl komma förbi med en sådan, Och si sommaren 1981 beslöt jag och min sambo Monica att göra en SVERIGE - NORGE tur i min husbil "Afrika Monstret" och då måste vi bara passera BJÖRKLIDEN, passera var ordet, vi hade nämligen den vilda förhoppningen att NARVIK-KIRUNAVÄGEN skulle vara färdig att det skulle vara möjligt att ta sig via NARVIK till BJÖRKLIDEN, visserligen skulle det dröja nästan ett år innan den officiellt skall vara klar, men det är officiellt det, inofficiellt "KANSKE" den gick att åka på, en vild förhoppning. Så vi tog oss tillsammans med några vänner från Frankrike

upp genom ett fagert NORGE (Efter fjällmötet som var förlagt nära TÄRNABY i Rödingsfjället) Väl i NARVIK letade vi oss fram till den väg som skulle leda raka vägen in till Sverige, till en början var den asfalterad och riktigt bra, men förfärande snabbt blev vägen? rena kostigen farbar egentligen bara med fyrhjulsdreven bil, men skam den som ger sig, vi fortsatte med våra Mercedesbussar i långsamt tempo, försökte parera alla hål och stenar som gjorde färden minst sagt spännande, otroligt nog tog vi oss fram, vägen gick i stadig lutning uppåt och efter ett par timmar var vi uppe på fjällplatån där gjorde vi rast och passade på att få något i oss. Den smala väg som vi såg vindlande fram genom fjällskapet hade inget att göra med den kommande väg som skall sammanknyta Sverige och Norge utan den skulle troligen gå mycket rakare än den krokiga som vi tar oss fram på. Efter rasten fortsatte vi förbi norr-männens fritidshus, små pittoreska kopior av deras snickarglada villor

hemma, här stod de i små klungor i det karga landskapet och såg mycket malplacerade ut. Efter ett tag började vi komma till slutet av denna väg, vi hade passerat gränsen och efter en km kunde vi parkera på en vändplan inom synhåll av hotellet LAPPLANDIA, till fots gjorde vi nu en rekognoseringsstur för att se om det var möjligt att komma även förbi Hotellet, och fortsätta mot BJÖRKLIDEN vi knallar på längs banvallen, ser vägen från Norge fortsätta ända fram till Hotellet, vi var nu optimistiska om att det skulle vara möjligt att ta sig hela vägen igenom "MEN" när vi knallade bakom Hotellet fick vi sanningen i vitögat, på en stäcka av 100 m saknades vägen fullständigt, tillika att en bro över en strid älv inte ännu var färdigbyggd, så att inte ens med en motorcykel skulle det vara möjligt att passera, så för att kunna komma till BJÖRKLIDEN tvingades vi åka hela vägen tillbaka ner genom NORGE till ARJEPLOG där vi passade på att bese det berömda silvermuseet. Men inte förrän i ARVIDSJAUR kunde vi börja vår återresa mot BJÖRKLIDEN: FÖR ATT KUNNA GENOMFÖRA DETTA GROTTUPPTÅCKANDE. Vi har stämt möte med BILL ODELL i BJÖRKLIDEN till ett visst datum så det var bara att ge sig av, Våra vänner fransmännen var inte lika begejstrade av att behöva åka runt hela vägen så vi tog farväl av dem i NARVIK, vi hade fått problem med bilen så vi blev tvingade att tillbringa tre regniga dagar extra i NARVIK väntande på reservdelar. När så bilen var lagad gjorde vi denna rundtur som jag beskrivit ovan. Lagom till det bestämda datumet knackade vi på tältduken till en väntande Bill Odell som föredrev tiden med att jaga en fräck mus som föredrog värmen inne i tältet istället för det bistrare klimatet utanför, Tillsammans gjorde vi vandringar i omgivningen. Bl. a. gick vi upp till glaciären som ligger ett par km västerut, där fanns bl. a. några enorma isgrottor som imponerade. Men tillbaka till isgrottan med stenblocket (det var ju därför vi hade gjort denna långa resa). Vi packade ner varma kläder, domkraft mm och begav oss in med stora förhoppningar om att göra storfynd av långa grottgångar. Under en timmes tid höll vi så på att med hjälp av domkraften ömsom lyfta, ömsom skjuta stenblocket bakåt för att få så mycket utrymme mellan block och tak att det gick att tränga sig förbi. Förhoppningarna om långa gångar grusades, när vi efter endast 8 m kom till slutet av gången, hur vi än lyste i alla sprickor upptäckte vi ingen fortsättning, så det var bara att kravla sig ut till en oroligt väntande Monica som undrat om vi hade försvunnit ut på andra sidan berget vilket ju hade varit en önskedröm. Vi hade i alla fall förlängt denna grotta med hela 8 m. Kanske kan andra försöka hitta några mer meter en annan gång. . . . .

GROTTLÄGER I BELGIEN Niklas Järvstråt

Det Wallonska Speleologförbundet har genom svenska Ambassaden skickat en inbjudan att delta i ett grottläger i Belgien den 1-10 augusti 1983.

För att få vara med skall man vara minst 15 år och betala 5.100 belgiska franc (ungefär 800 Skr). För det får man kost, logi, försäkring samt transporter under lägret. Medtag grottkläder, badkläder, anteckningsblock, fältflaska och sovsäck.

Alla upptänkliga sätt att ta sig fram i grottor kommer att behandlas; krypning, simning, diverse rep och klättringstekniker, etc. . . .

Finns intresse kommer även att hållas tillämpande kurser i topografi, hydrologi, geologi, malmletning, etc.

Det finns gott om grottor i trakten: Grotte Nys, Puits-aux-Lampes, Abime de Beamont, för att nämna några.

Tröttnar man på det underjordiska finns det möjligheter att både klättra och simma också ovan jord, dessutom kan man paddla kanot. På kvällarna blir det dia- och filmvisning samt eventuellt debatt.

Senast 10 juli skall anmälan vara inne till "Société Spéléologique de Wallonie". (Anmälningsblankett finns hos Bo Lenander, tel. 021-13 48 34, 10 38 72)